

SVE JE TO U NJIHOVIM GLAVAMA

Dječje kazalište Branka Mihaljevića, Osijek: Dubravka Pađen
Farkaš, *Nije me strah*, red. Ljudmila Fedorova

Osječko Dječje kazalište Branka Mihaljevića 10. ožujka 2016. premijerno je predstavilo predstavu *Nije me strah*. Strah je iznimno intenzivna i neugodna emocija koju doživljavamo susrećući se s neposrednom opasnosti. Ta urođena, genetski programirana reakcija na različite prijeteće podražaje u okolini može biti stvarna ili nestvarna, ali zajednički nazivnik je naš doživljaj iste – bojimo se bili veliki ili mali, bili oni stvarni ili nestvarni. Iz perspektive jednog malog dječaka Tina (Edi Ćelić, Aleksandra Colnarić, Areta Ćurković) ulazimo u situaciju s kojom smo se zasigurno svi bez obzira na uzrast sto puta sreli. Vani je oblačno, pada kiša, grmi, sijeva, puše vjetar, a nama se pred očima krošnje pretvaraju u obrise prijetećih čudovišta, sjene oživljavaju potpomognute škripom vrata, zidovi krckaju, vjetar zavija poput najstrašnijih životinja u obližnjim olucima. Znamo mi pri tome vrlo dobro da je sve to samo u našoj glavi, ali svejedno, neugodan osjećaj je često jači od razuma pa krećemo u borbu između stvarnog i nestvarnog. Upravo o tome progovara i predstava *Nije me strah* nastala po istoimenoj slikovnici Dubravke Pađen Farkaš, čiju režiju i dramaturgiju potpisuje Ljudmila Fedorova.

Jednog dana Tin odlučuje pobijediti svoje strahove i uputiti se kroz *strašni* obližnji park do trgovine, a na tom ga putu čekaju brojna iskušenja zamišljena u najmaštovitijem mjestu na svijetu – dječjoj glavici. Tin će se tako susresti s Djecozgrabom (Areta Čurković, Inga Šarić, Edi Ćelić i Đorđe Dukić), Buljookim puzavcima, Vatrorigajućim zmajem (Đorđe Dukić, Inga Šarić i Areta Čurković), Vukom/Mačkom (Kristina Fančović), Vranom (Inga Šarić) i Djedicom (Đorđe Dukić), a u pobjedi nad strahom pomoći će mu najjači saveznik od svih – on sam.

Fedorova je predstavu posložila zanatski znalačko pa je radnja logična, ne postoje dramaturške rupe, sadržaj i trajanje je primjereno djeci, a sve je zapakirano u vizualno dojmljivu okolinu koja na trenutke izgleda poput bajke (Dražen Jerabek osmislio je i likovnost slikovnice koja je oživjela na sceni). Scenografija je iznimno praktična i sačinjena je od dva postolja na kojima se animiraju lutke te različitih modela stabala, velikog kamenja i slično, koje je moguće brzo rotirati i izmjenjivati im mjesta, a sve je zamišljeno u pastelnim tonovima koji odgovaraju slici šume dok pada kiša. Osim toga pozadinu scene čini veliko platno koje do polovine predstavlja šumu, a gornja polovica služi kao mjesto projekcije za teatar sjena (jer sjene u strahovima igraju veliku ulogu).

U taj *strašni* dio pripadaju još i lutke Djecozgraba – impozantna štapna gigantica koja sliči na Entove iz Gospodara prstenova, a i glas koji joj daje Ćelić modulacijom sliči na glas Benedicta Cumberbatcha u ulozi Smauga, Vatrorigajući zmaj (štapna lutka) i Buljooki puzavci (stolna lutka). Njima su suprotstavljene stolne lutke Tina, Mačke i Vrane koje služe kao kontrapunkt i iznimno su simpatične. Osim toga, cijela atmosfera *strašnih* pa onda i veselih situacija prožeta je glazbom (Damir Šimunović) koja decentno gradira ozbiljnosti situacija točno kako treba, a i oblikovanje svjetla (Igor Elek) uvelike je doprinijelo stvaranju atmosfera. Jedina mala zamjerka koja čak niti nije zamjerka, već više pitanje, je li se moglo malo više poraditi na procesu Tinove spoznaje o strahovima i rješavanju istih jer nekako se čini da je to pomalo zbrzano, zasigurno jer se pazilo na trajanje?

Ansambl je još jednom imao velik zadatak za odraditi (po nekoliko glumaca animira lutke, mijenjaju scene i slično) koji su očigledno svi zajedno shvatili iznimno ozbiljno. Đorđe Dukić, Areta Ćurković, Inga Šarić i Aleksandra Colnarić dali su sve od sebe da što uvjerljivije prenesu kompletne likove svojih lutaka na scenu ili odrade svoj dio kotačića koji čini cjelinu i u tome su i uspjeli. Jednako tako precizna i uvjerljiva u svom nastupu bila je Kristina Fančović koja je sjajno animirala Mačku udahnuvši joj sve do najmanjeg pokreta živuće mačke posebno raznoliko nijansirajući emocije straha, uzbuđenja, umilosti... Jedan član ansambla u ovoj kvalitetnoj postavi ipak se posebno istaknuo. Koliko god se činilo da mladi Edi Ćelić u svakoj izvedbi dosegne zavidnu razinu, on ju u idućoj opet pomakne za nijansu više tako

da ga je čisto zadovoljstvo gledati kako animira, to jest biti nesvjestan njega kao animatora i uživati u živoj lutci na sceni. Energija koju on očigledno ulaže, ne štedeći se pritom na manjim ulogama ili kada radi kao dio tima, jednostavno se osjeti u publici i uvlači nas u lik njegove lutke. Glasovno i govorno zahtjevne dionice, fizički zahtjevna lutka, finese u animaciji manjih, stolnih lutaka, sve to Čelić ima i može te se nadam da će i u budućnosti ako ne rasti, onda barem zadržati na ovoj razini.

Treća ovosezonska premijera DJK iz Osijeka još je jedna u svim elementima kvalitetna predstava. Tekst, režija, dramaturgija, vizualnost, ansambl, glazba, svjetlo –tu jednostavno sve funkcionira, a kada se tome doda i praktična, terapijska funkcionalnost s pozitivnom porukom cjelina je zaokružena. Mislim da usprkos raznoraznim strahovima i ostalim čudima koja se kriju u glavama naših dragih kazalištaraca, svi jedva čekamo vidjeti što će sljedeće ispuzati pod svjetla pozornice!

© Alen Biskupović, KAZALIŠTE.hr, 29. ožujka 2016.

Dubravka Pađen Farkaš

Nije me strah

redateljica Ljudmila Fedorova

premijera 10. ožujka 2016.

dramatizacija Ljudmila Fedorova, likovnost predstave: Dražen Jerabek, glazba: Damir Šimunović, autori tekstova pjesama: Dubravka Pađen Farkaš, Ivica Lučić i Đorđe Dukić, oblikovanje rasvjete: Igor Elek, voditelj tehničke službe i majstor tona: Dražen Golubic, inspicijent: Zdenka Kovaček, majstor rasvjete: Igor Elek, majstor pozornice: Zoran Grkinić, tehničar ton/svjetlo: Josip Ogribić, pozorični tehničar: Tihomir Čakalić, izrada lutaka: Mariia Klocheva i Ljudmila Fedorova, izrada scenogra je: Siniša Ardalić, Mariia Klocheva i Maja Marković

izvode: Edi Ćelić, Aleksandra Colnarić, Areta Ćurković (Tin), Đorđe Dukić (Djedica), Inga Šarić (Vrana), Kristina Fančović (Mačak), Areta Ćurković, Inga Šarić, Đorđe Dukić i Edi Ćelić (Djecozgrab), Đorđe Dukić, Inga Šarić i Areta Ćurković (Vatrorigajući zmaj, Buljooki puzavci)